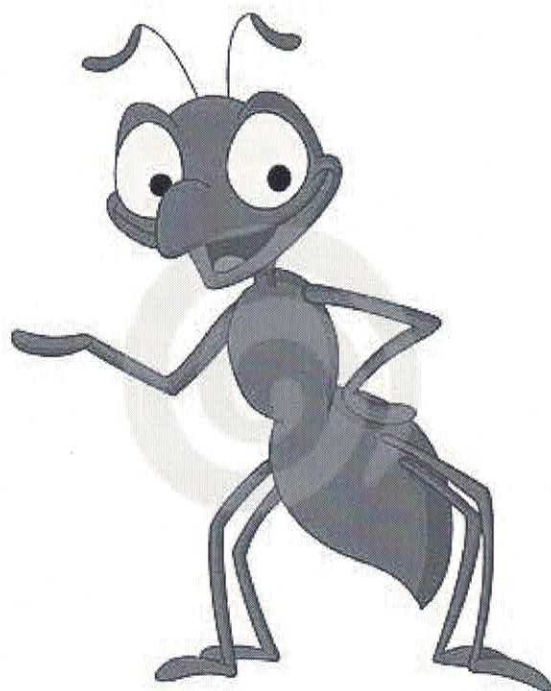

Kniha bájok 6.A

2020/2021

...na úvod

Do rúk sa Vám dostala **Kniha bájok 6.A**. Toto dielko žiaci vytvorili v rámci tradičnej projektovej práce na hodinách slovenského jazyka a literatúry v mesiacoch apríl až máj 2021.

Kniha bájok 6.A obsahuje 26 veľmi pekných bájok s ponaučením. Samozrejme, ako to pri správnych bajkách býva, mnohé sú doplnené obrázkom, ale čo sa cení ešte viac, väčšina šiestakov svoje texty doplnila svojou vlastnou ilustráciou.

Žiaci sa na hodinách literatúry najskôr zoznámili so slávnymi bajkarmi ako Ezop, Krylov, La Fontaine, Petiška a ich slávnymi dielami. Všimli si ich formu, básnické prostriedky a vlastnosti zvierat – ktoré nám v bajkách pripomínajú nás ľudí. Pri každom prečítanom texte sme sa snažili sformulovať ponaučenie pre náš každodenný život.

Ďalšou fázou bol výber postáv a ich vlastností pre svoju bajku. Ja, ich učiteľka, musím povedať, že niektoré ma naozaj milo prekvapili svojou originalitou, čo sa týka hlavných protagonistov alebo deja príbehu.

Bajky jednotlivých žiakov sú zoradené podľa abecedného poradia.

Texty bajok neboli gramaticky ani štylisticky upravené.

.....nech sa páči, čítajte, zabavte sa a možno aj trochu poučte☺

Mgr. Lenka Dobroňová

OBSAH

1. CESNEKOVÁ NINA – O LEVOVI, MYŠI, HADOVI A MRAVCOCH
2. CIBULKOVÁ VIKTÓRIA – MOJA BÁJKA
3. DLUGOŠ MÁRIO – HAD A GEPARD
4. DUDEK DUŠAN – KOCÚR A MYŠ
5. FILIP SAMUEL – SLON A MRAVCE
6. GABURA DÁVID – LÍŠKA A MEDVĚD'
7. HUDEK SAMUEL – DRZÁ KOZA
8. ILENÍKOVÁ JESSICA – KOMÁR A PŠTROS
9. JAMBOROVÁ ZUZANA – HAD A JOZEF
10. KAPALOVÁ SOFIA – MAČKA A MYŠ
11. KOŮŠÍK DÁVID – KORYTNÁKA A KRÍK
12. KOSOVÁ GABRIELA – MOTÝĚ A MEDVĚD'
13. KVAŠŠAY JAKUB – O KOMÁROVI A MYŠKE
14. LINETOVÁ LUCIA – O NENÁSYTNOM ŠKREĚKOVI
15. LUHOVÁ SIMONA – PES, MAČKA, MYŠ A SOKOL
16. MADEJA DAVID – SLIEPKY A HÚSENICA
17. MESZAROS FRANTIŠEK – O MRAVCOVI
18. REBRO MARKO – RYBA A ĽABA
19. RYBÁROVÁ LAURA – LARVA A MOTÝĚ
20. ŠPAŮROVÁ NATÁLIA – DOBRODRUĚNÍ KAMARÁTI
21. STARINSKÝ NIKOLAS – KOMÁR A MEDVĚD'
22. SŮOVSKÝ JÁN – O VLKOVI A LÍŠKE
23. TAŠKOVÁ ALEXANDRA – PSÍKOV „ODVÁĚNÝ“ VÝLET
24. TURJAK MICHAL – O SLONOVI, OPICI, GEPARDOVI A LEVOVI
25. VAVRICOVÁ EMMA – AFRIKA BEZ KAMARÁTOV
26. VEVERKA JAKUB – ŠKREĚOK, POTKAN A MYŠ
27. ZIKEŠOVÁ KRISTÍNA – MAČKO LACKO A LÍŠKA

O levovi, myši, hadovi a mravcoch

Už dlho spolu nažívali lev, myš, had a mravce. Každý v skupine mal svoju funkciu. Lev všetkých ochránil, myš vedela dobre stopovať jedlo, had vedel všetkých informovať o nebezpečí a mravce dokázali zdvihnúť veľké prekážky, ktoré ani lev nedokázal zdvihnúť.

Keď bola veľká hostina, myš sa prejedla a pribrala. Jej skupine sa to nepáčilo. Nakričali na ňu: „Choď preč, my tu nechceme žiadnych tučkov!“ Myš odišla so slzami v očiach hlbšie do lesa. O pár dní im však bolo za myšou smutno. V nasledujúcich dňoch veľmi hladovali, pretože len myš mala schopnosť stopovať jedlo. Keď mala myš veľa voľného času, myš cvičila, lebo chcela znovu zapadnúť do skupiny. Zostávajúca skupina sa vydala myš hľadať. Po jednom dni ju našiel had celú smutnú.

Keď sa celá skupinka stretla, myš sa opýtala: „Môžem sa znova pripojiť k skupine?“ A skupinka jej odpovedala: „Samozrejme, už je nám jedno, či si tlstá alebo chudá. My ťa máme radi takú, aká si.“

PONAUCENIE: Nehodnot' ľudí podľa ich vonkajšej strany.

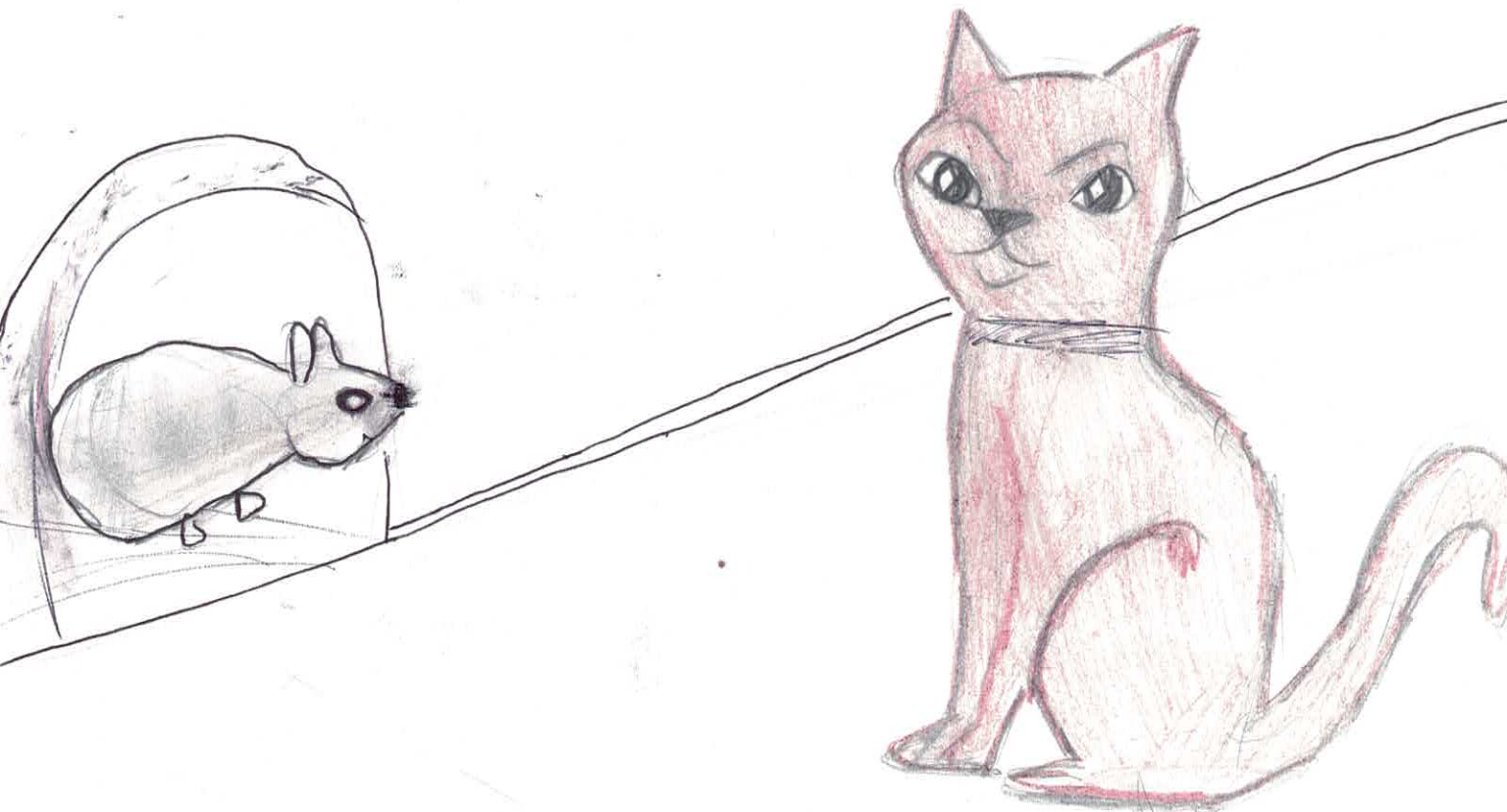
Každý z nás je dôležitý.

MOJA BÁJKA

Boľa raz jedna mačka, ktorá nevedela chytiť jednu myš , márne sa ju snažila dňom, nocou chytiť, myši nestačila. Keď už mala toho plné zuby, rozhodla sa pre prefikáný plán. Čo keby sa s myškou skamarátila, aby jej začala veriť a ona ju mohla potom zjesť. Tak doniesla myške syr pred jej dieru v stene. No myška sa ani nepohla a ani s ňou nehlo . Tak sa jej mačka začala prihovárať : „Myšička, ale ty musíš byť hladnučká, nechceš kúsok syra?“ Ale myška sa nedala ľahko prekabátiť. Takto sa jej mačka prihovárala celý večer, až sa začali do noci rozprávať, preberali všeličo napríklad pekných myšiakov a pekných kocúrov . Až napokon myška uverila, že by mohli byť dobré priateľky. A keďže bola hladná, tak vyšla že si kúsok dá . No v tom mačka na ňu rýchlo skočila a bolo po myške.

PONAUCENIE: Doveruj, ale preveruj !

Had a Gepard

Jedného dňa sa stretli v Afrike had a gepard. Gepard sa začal vysmievať hadovi, že je pomalý a má šupiny... Had na to: „Nerob mi tlaky lebo uvidíš!“ A to sa opakovalo na druhý deň.

Leopard zase prišiel za hadom a vravel mu: „Si pomalý!“

A had na to: „Ešte raz ti to hovorím, nerob mi tlaky, lebo dostaneš!“ Ale na druhý deň sa niečo stalo.

Gepard prišiel a povedal hadovi: „Si pomalý.“ Had už nič nepovedal, omotal sa okolo neho a začal ťahať. Ale pustil ho, pretože gepard mu povedal, že ho už nebude provokovať. A had si myslel, že svoje slovo dodrží. Ale gepard sa ešte v ten deň vrátil a nie sám...

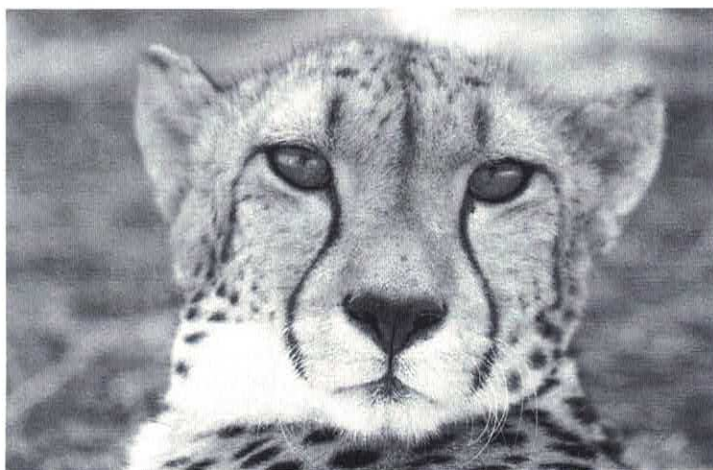
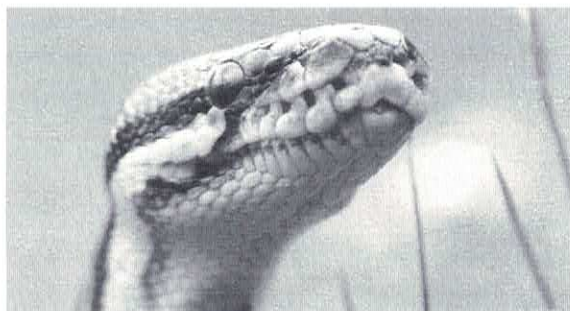
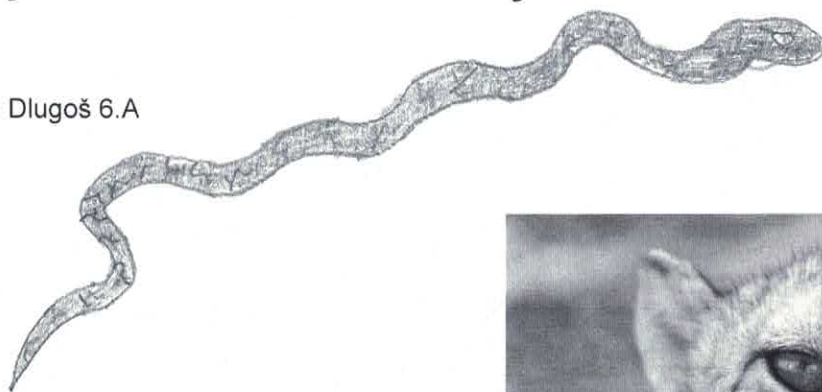
Prišiel s kamarátmi a všetci sa mu začali vysmievať. Had im povedal: „Ja ti to vrátim a ušiel do krovia!“

Had celú noc rozmýšľal a potom mu to cinklo...

Na druhý deň si gepard behal po Afrike a všimol si hadov. Hneď mu to došlo. A začal utekať najrýchlejšie ako mohol, ale pár metrov pred cieľom sa podkol a spadol do rokliny. Nemohol sa odtiaľ dostať. Hady ho našli a omotali sa okolo neho. Had mu povedal: „Keď chytím, už nepustím.“ Začali ťahať... A už ho nikdy nepustili...

**Ponaučenie: Nikdy sa neposmievaj aký je ten druhý,
nikdy nevieš čo sa v ňom skrýva...**

Mário Dlugoš 6.A

KOCÚR A MYŠ

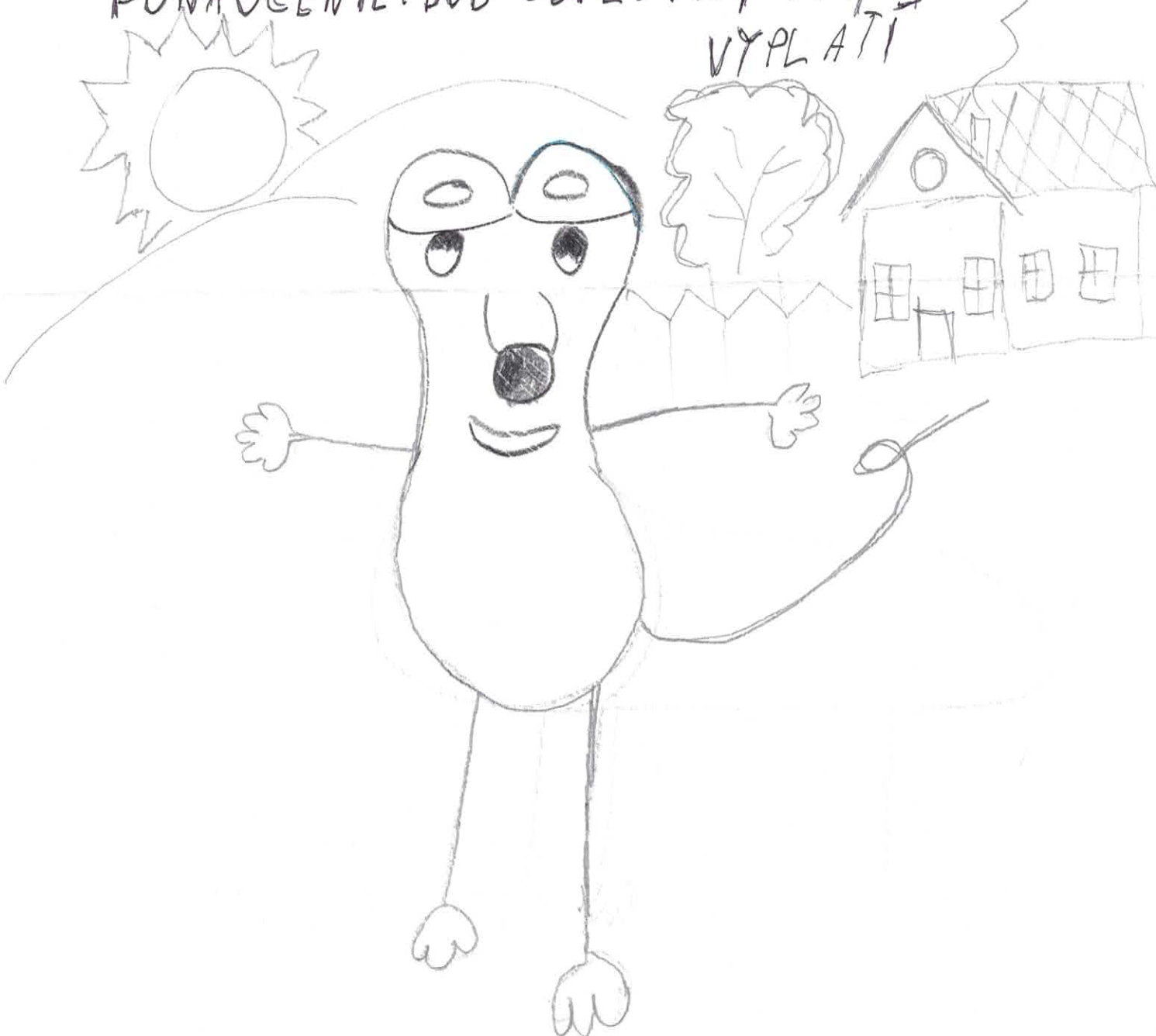
Bol raz jeden kocúr, ktorý si dobre a dlho žil u babky v malom domčeku.

Bol už starý, ale babka ho mala rada. Jedného dňa babka vošla do komory a skríkla: „Jaj, bože môj, myš!“ Kocúr sa na ňu lenivo pozrel.

Babka prišla k nemu a hovorila: „Chod chytiť myš!“

Kocúr bol už starý a už strácal čuch. Ale z ^{vdácky} starostlivosti myš išiel hľadať. Bol stále neúnavný a myš stále hľadal. Ale aj myš bola prefíkaná a dlho úspešne kocúrovi unikala. Nakoniec myš chytil. A za odmenu dostal od babky granule.

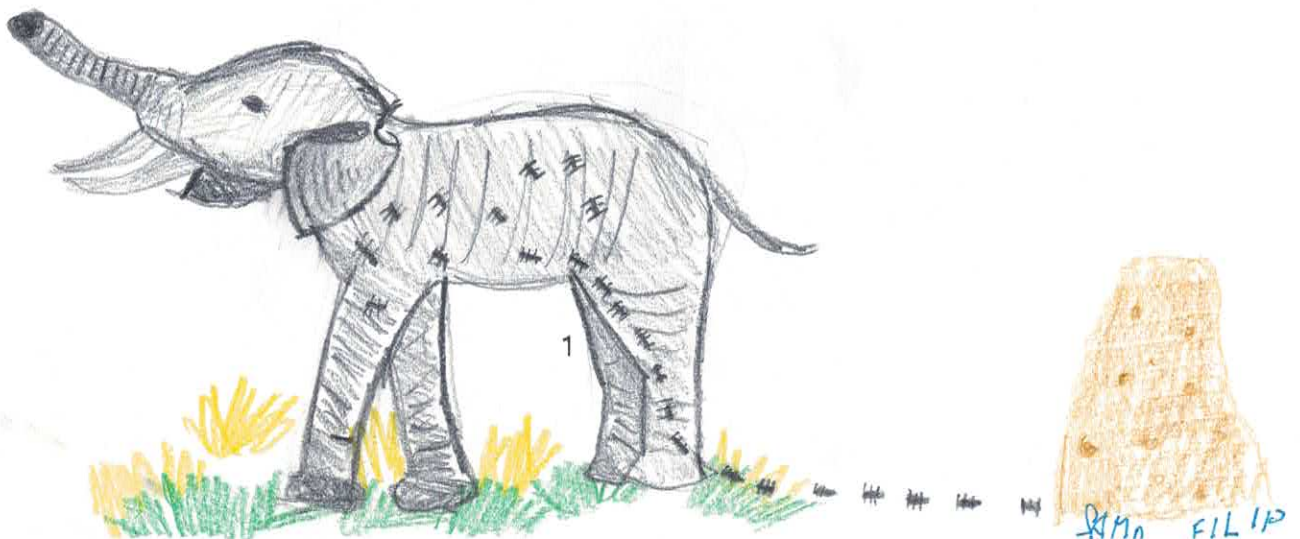
PONAUCENIE: BUĎ USKLOVNÝ, LEBO SA TI TO VYPLAŤÍ

Slon a Mravce

Bol raz jeden obrovský sivý Slon, ktorý sa raz pásol na velikánskej lúke. Jedného krásneho slnečného dňa, si ho všimli maličké čierne mravce, ktoré sa ho vôbec nebáli. Tak ho začali otravovať a robiť si z neho srandu. Najskôr si ich Slon nevšimal, ale potom tých malých čiernych potvor za Slonom chodilo čoraz viac. Raz sa slon rozhodol, že ich bude odháňať. Už ich mal plné zuby. Mravce ho čoraz viacej štekli a bavili sa na tom. Slon sa nahneval a začal sa oháňať chvostom na všetky strany, ba sa aj hodil o zem. Začala sa Slonomravčia vojna! Slon povedal: „Ď dosť!“ a začal mravce pučiť na zemi. Ale mravce boli rýchlejšie ako Slon. Ani sa nenazdal a mravce sa mu vždy niekam skryli. Keď už k nemu prišlo oveľa viac mravcov tak slon, obor, stratil nervy a utiekol ďaleko za hory za doly. Malé mravce sa mu za to smiali. Na počesť víťazstva, nad svojim veľkým nepriateľom, si Mravce na tej lúke postavili to naväčšie mravenisko na svete.

Ponaučenie: Aj menší môžu byť silnejší ako väčší

Líška a medveď

Líška a medveď boli dlhoroční susedia. Jedného dňa na jeseň si líška zranila nohu a nemohla si nazbierať zásoby na zimu. Keď sa vyliečila, všetko už bolo vyzbierané a tak išla prosiť svojho suseda medveďa: „Prosím ťa, medveď, mohol by si mi dať trochu zo svojich zásob, lebo ja som mala poranenú nohu a tak som si nemohla nazbierať zásoby.“ Medveď jej na to odpovedal: „Ja ti nedám moje zásoby na zimu, lebo sa bojím, že potom neprežijem.“ Líška sklamané odišla a išla pýtať od iných zvieratiek. Zvieratká jej zo začiatku nič nechceli dať, ale potom keď im porozprávala, čo sa jej prihodilo, tak jej každý trochu zo svojich zásob dal. Líška nakoniec zimu prežila.

Na ďalšiu jeseň sa presne to, čo sa stalo líške, stalo medveďovi. Medveď išiel prosiť ku zvieratám, či mu nedajú ich zásoby. Lenže všetci si pamätali, že medveď minulú jeseň nechcel dať zásoby líške, ktorá bola v núdzi a preto mu nikto nič nedal. Išiel za líškou a prosil ju, či by mu nedala trochu zo svojich zásob. Líška mu nič nedala. Odišiel sklamaný a až vtedy si uvedomil, ako sa líška cítila. Vrátil sa, ospravedlnil sa jej a až vtedy mu líška požičala zásoby.

PONAUCENIE: Pomáhaj človeku v núdzi, lebo nikdy nevieš, kedy budeš potrebovať pomoc ty.

autor: Dávid Gabura

Drzá koza

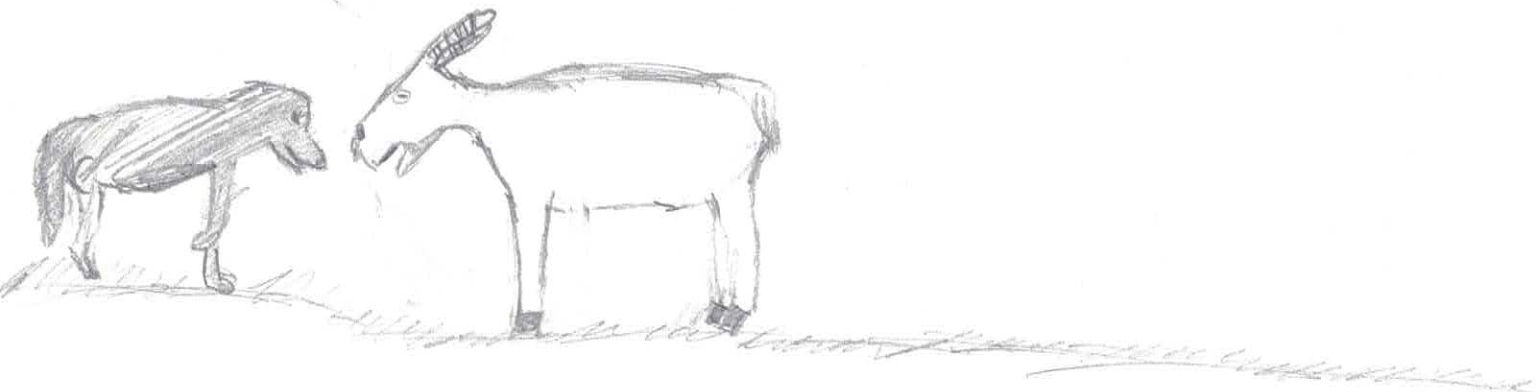
Koza Komédia bola veľmi otravná, mékala.

každému pred dvere . Bola otravná ako krúpy cez pekný slnečný deň alebo ako keď si zoberieš dáždík a prestane pršať. Jedného dňa sa išla pásť ako každý iný deň. každý mal od nej pokoj až

na dve mačky, boli to sestry hrali sa a koza vošla do stredy nich sa pásť. narazili do nej a koza skríkla na ne: „Méé, dávaj pozor!“ Mačky od nej išli preč .

Veľký pes Mišo do nej narazil a skríkla ešte viac ako po mačkách: „Méé, Dávaj pozor!“ Pes Mišo odpovedal , , Prepáč som slepý .“

Ponaučenie: nebuď zlý na ľudí lebo jedného dňa to môžeš olutovať .

Komár a pštros...

Jedného dňa si komár poletoval nad vajcami pštrosa v púšti.

Pštros sa spýtal: „Komár, čo tu hľadáš?“ komár sa len pousmial a odeletel. Na druhý deň komár zas oxidoval pri pštrosových vajciach.

Pštros sa tento krát spýtal už hlasnejším tónom: „Komár, čo tu zas hľadáš?!“ komárovi nezostávalo už nič iné a tak znova len odletel.

No večer sa stalo niečo čo nikdo nečakal, komár si odkotúľal jedno zo pštrosových vajec. Keď sa pštros ráno zobudil uvidel stopy po komárovi neváhal a hneď sa za ním rozbehol. No však márne komár už bol najedený a na odchode. Pštrosovi nič iné neostávalo a tak išiel smutný domov, no však ako sa už blížil k svojmu domčeku vajíčka ani chýru ani slychu pštros sa veľmi trápil, ale nakoniec to nechal tak.

No však o pár mesiacov zniesol nové vajíčka a narodili sa mu malé pštrosiatka pštros si zobral ponaučenie a už neurobí dva krát tú istú chybu...

PONAUCENIE: Všetkého veľa škodí...

Ilenčíková Jessica 6.A

Had a Jozef

Bol raz jeden ujo Jozef a mal doma hada. Vždy si ho brával na ruky alebo ho aspoň vypustil na záhradu a vždy sa vrátil. No jedného dňa keď had pokúsil Jozefa do ruky, tak ho pustil von do prírody. Had si vtedy v mysli povedal: „Prečo som ho vlastne kusol?“ hovoril si v mysli celý deň. Na druhý deň si had zmyslel, že pôjde domov a ospravedlní sa Jozefovi. Jozef ho uvidel ráno pred dverami. Jozef mu povedal: „Čo tu chceš?!“ Smutný had mu odpovie: „Mrzí ma čo som včera urobil.“ Jozef mu však neodpustil. Had si išiel hľadať niečo na jedenie. Keď v tom nechtiac prišiel na záhradu starej Blažkovej a tá ho tam začala mlátiť palicou. V tom tam prišiel Jozef a starú Blažkovú zastavil: „Hej prestaňte to je môj had!!!!“ Stará Blažková zahodila palicu a povedala mu: „Ešte raz bude na mojej záhrade tak mu odkrojím hlavu. Jozef zobral rýchlo hada a povedal mu: „Čo si tam hľadal?“ Had mu odpovie: „Hľadal som len kus jedla.“ Jozef sa na neho smutno pozrel a povedal: „Prepáč, že som ťa vyhodil.“ Had mu odpovie: „Ty mne prepáč že som ťa kusol.“ Obaja sa už zmierili a šli si spraviť večeru a šli spať. Had mu povie : „Ďakujem za odpustenie.“

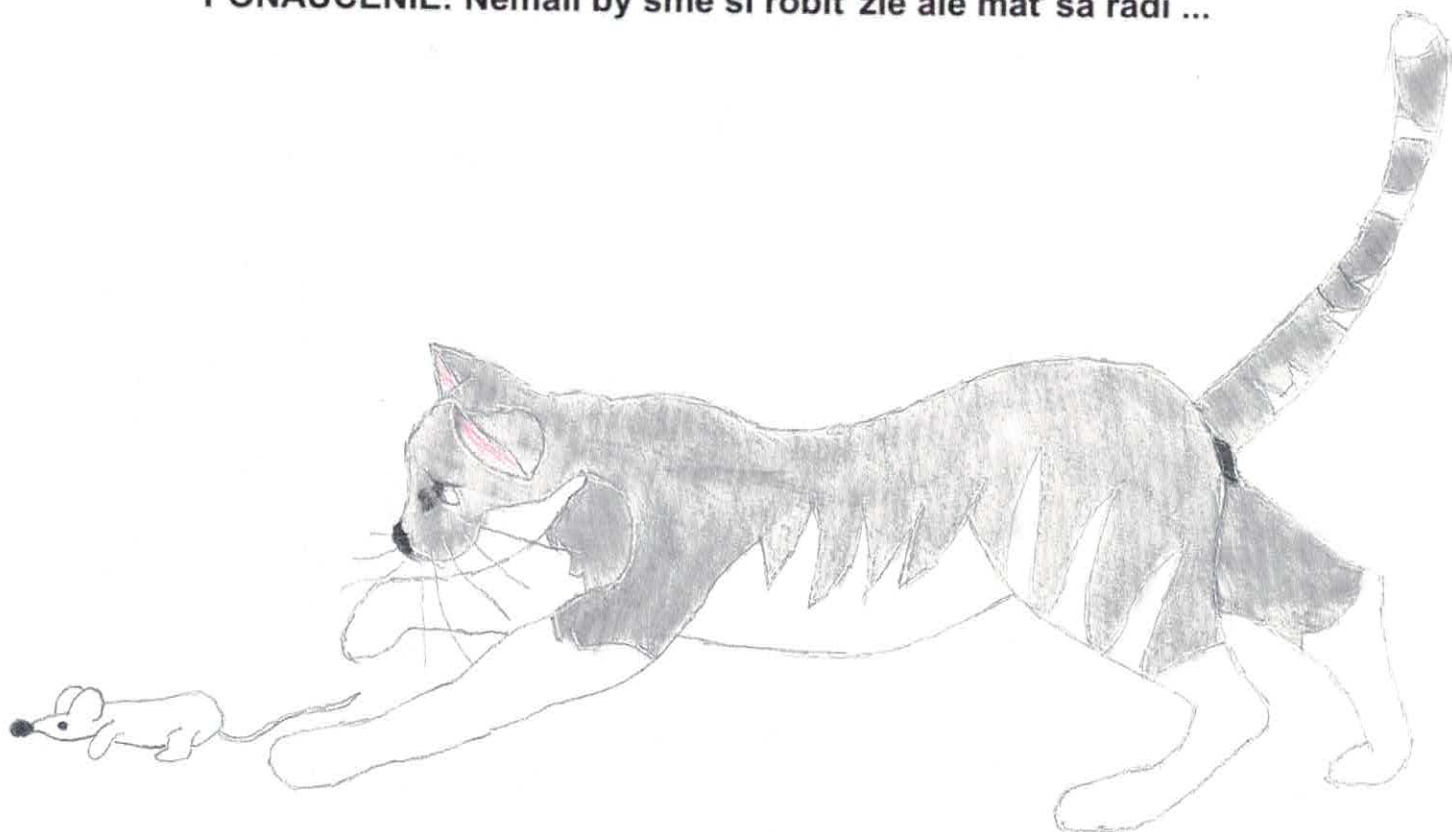
Naučil si sa odpúšťať

Mačka a Myš

Bola raz jedna mačka, ktorá mala dosť zaujímavý život. Bývala v dome s jej pánom a v dome sa skrývala aj malá šedá myš. Myš mala tiež zaujímavý život, žila v diere a posteľ mala z konzervy. Mala aj malé periny z vaty. Raz keď mačka spala, tak myš sa rozhodla že sa pôjde pozrieť, čo mačka robí. Keď myška šla tak omylom zhodila vázu a mačku to zobudilo. Keď sa mačka zobudila tak šla hneď ku stolu kde spadla váza a zbadala tam myš. Začala ju naháňať, ale myš sa rýchlo stihla schovať do svojej diery, kde bývala. Tak sa to každým dňom opakovalo a začali sa kamarátiť, lenže jedného dňa musela odísť a keď už sa lúčili mačka povedala: „drž sa, budeš mi chýbať snáď sa ešte niekedy uvidíme,“ Ale aj tak sa ešte raz za čas niekde vonku stretli.

Sofia Kapalová 6.A

PONAUCENIE: Nemali by sme si robiť zle ale mať sa radi ...

Korytnačka a Krík

Jedného dňa sa malá korytnačka rozhodla, že pôjde na povrch pozrieť, ako sa im tam žije. Ale tu náhle uvidela krásny krík a povedala: „Hmm to je ale pekný krík.“ A on si tam len tak rástol a korytnačka k nemu prišla a spýtala sa ho: „Ahoj, môžem sa do teba pozrieť?“ A krík odpovedal: „Ahoj keď sa do mňa pozrieš tak tá tam bude čakať veľa chalúh.“ Korytnačka sa usmiala a vstúpila doň a krík ju zavrel v sebe. Korytnačka sa zľakla a povedala: „Čo to je?“ Krík sa zasmial hahahahahaha. Krík ju uväznil a pomaly korytnačka umierala hladom a myslela si, že je s ňou koniec. Tak sa modlila a prosila, aby ju krík pustil, ale nič. Z ničoho nič prišla búrka a prišiel ku kríku kráľ sveta ohnivý lev. Lev zneškodnil krík a oslobodil korytnačku a povedal jej: „Prečo veríš neznámym kríkom?“ Korytnačka sklonila hlavu a povedala: „Prepáčte, už to neurobím, chcela som len vedieť, ako vyzerá vnútri a povedala ďakujem za pomoc.“ A odplávala.

Ponaučenie: Never neznámym ľuďom :)

Motýľ a Medveď

Jedného dňa sa narodil motýľ, ktorý nič nevedel. Raz ho našiel medveď, nechal si ho, aby motýľa niečo naučil. Hneď ako si medveď zobral motýľa povedal: „Neplač, ja ťa všetko naučím.“ Každým dňom medveď naučil motýľa niečo nové. Po roku už motýľ vedel všetko. Motýľ medveďovi poďakoval a dodal: „Keď budeš na niečom zle, pomôžem ti.“ O dva mesiace sa strhla silná búrka. Medveďov brloh zatopilo. V tom sa objavil motýľ a povedal medveďovi: „Pod' za mnou, mám pre teba nový domov!“ Tak medveď nasledoval motýľa. Motýľ zaviedol medveďa k novému brlohu. Medveď bol veľmi šťastný, pretože pri jeho brlohu mal aj potôčik, kde boli ryby, strom, v ktorom bývali včely a dávali med...

Ponaučenie:

**Až keď sa pod tebou prelomí ľad zistíš,
kto je tvoj skutočný priateľ.**

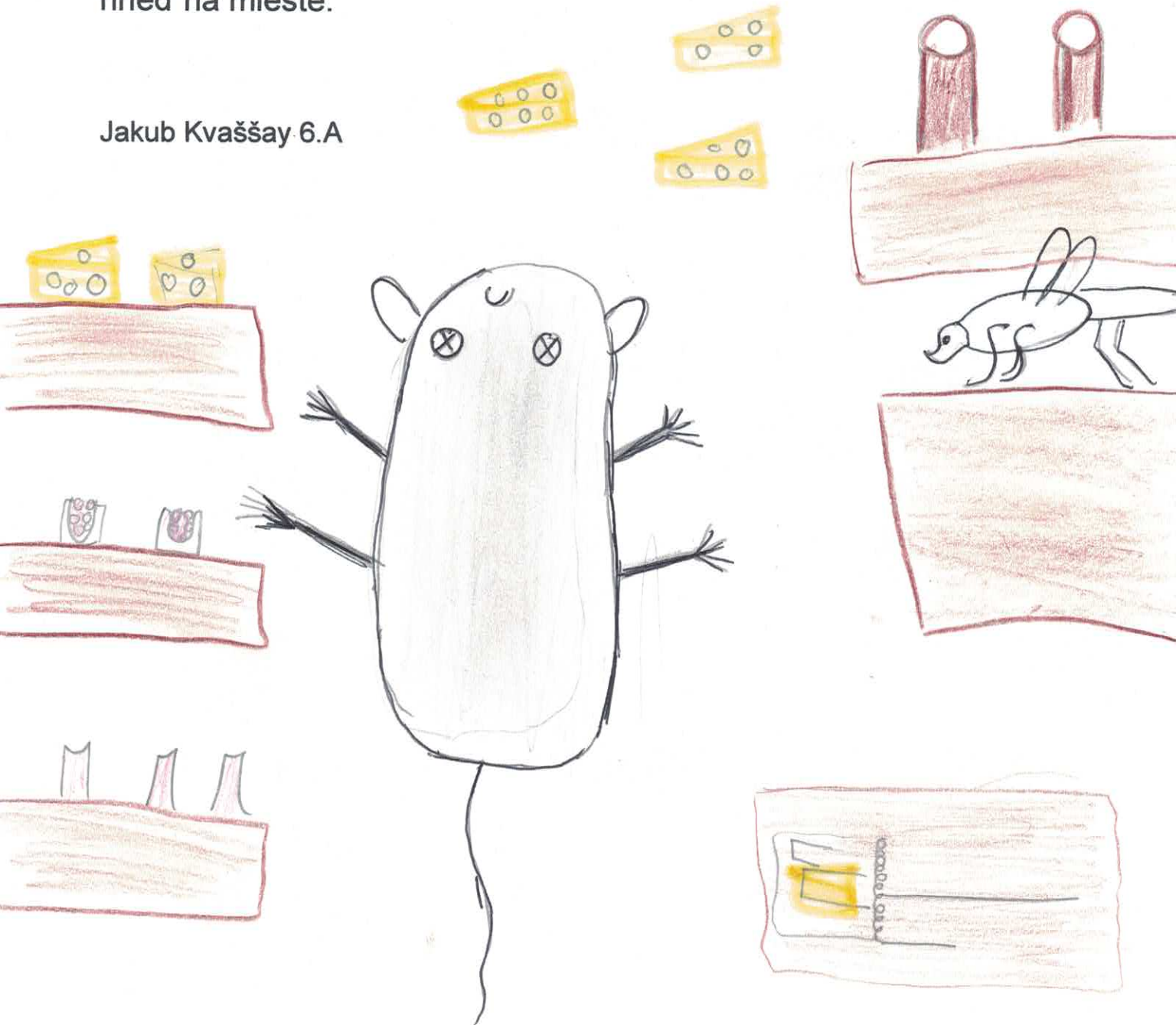
Gabriela Kosová

O komárovi a myške

Jedného dňa sa stretli komár a myška. Myška bývala v dome u ľudí, kde bola diera. Myška sa prihovorí ku komárovi: „Nejdeš mi pomôcť z jednou vecou?“ komár odpovedá: „Idem ti pomôcť.“ Komár nevedel, o čo sa jedná. Komár sa pýta: „Kam ideme?“ myška odpovedá: „Ideme do komory.“ Komár bol celkom prekvapený, ale išiel ďalej. Potom mu myška vysvetlila o čo sa jedná: „Ja do toho s tebou nejdem.“ odvetil komár. Myška hovorí: „Bude to len raz, neboj sa.“ Keď myška a komár urobili svoju prácu tak myška poprosila komára ešte aby myške pomohol ukradnúť syr. Komár nesúhlasil. Myška išla sama a nevšimla si pasce a chytila sa do nej. Raz komár išiel okolo a všimol si mŕtvej myšky.

Ponaučenie: Nikdy nekradnite, lebo ako sa hovorí Pán boh tresce hneď na mieste.

Jakub Kvaššay 6.A

O nenásytnom škrečkovi

Bol raz jeden škrečok, ktorý mal veľmi rád slnečnicové semienka a tieto jeho chute mu spôsobili nečakané problémy.

Raz počas rannej prechádzky narazil na kôpku slnečnicových semienok. „Mňáám! Tieto slnečnicové semienka vyzerajú tak lahodne!“ potešil sa. Hneď ako to dopovedal, začal si dávať slnečnicové semienka do lícných torieb. Lenže zistil, že v nich nemá dostatok miesta na to, aby ich preniesol všetky. „Ale ja ich chcem preniesť všetky! Budem ich môcť raz za čas vyhrýzať a ešte budem mať zásoby na zimu!“ pomyslel si a začal semienka v lícných torbách prehadzovať a robiť si miesto. Nakoniec sa všetky semienka do lícných torieb zmestili a škrečok bol veľmi spokojný. Keď už chcel ísť do svojho domčeka zistil, že sa zasekol. Obliali ho studené poty a začal veľmi stresovať. „Čo keď tu zostanem zaseknutý navždy?“ kričal, no nikto ho nepočul. Od strachu začal ohlodávať dvere, aby sa zväčšili a on mohol cez ne prejsť. Trvalo by mu to však veľmi dlho, a tak sa rozhodol, že radšej slnečnicové semienka bude jesť, kým sa mu nepodarí cez dvere dostať. Jedol a jedol... a zrazu cez ne prešiel. Bohužiaľ musel zjesť asi polovicu semienok, takže mu zostalo na zimu oveľa menej zásob. Vtom nečakane pocítil bolesti. „Jóóój! Mňa tak veľmi bolí bruško! Keby som si nabral slnečnicových semienok menej, toto sa nemuselo stať,“ povzdychol si.

Odvtedy si už dával pozor, aby si líčne torby pri vytváraní zásob na zimu neprepíňal.

Ponaučenie: Nenásytnosť nám môže spôsobiť problémy navyše.

6.A Lucia Linetová

Pes, mačka, myš a sokol

„Hav hav!“ šteká pes na mačku. „Pí-pí!“ piští a uteká myš pred sokolom. „Takto by to nemalo byť!“ šepkajú si zvieratá. „Pes a mačka to je večná naháňačka, pes a mačka to je večná naháňačka!“ spievajú si vtáky. Pre pokoj medzi zvieratami rozdelili psa, mačku, myš a sokola do každého kúta lesa. Zrazu však začalo horieť. Pes utekal, ale všimol si mačku, nezaváhal a zachránil ju od horúceho ohňa. Sokol vzlietol, ale všimol si myš, ako uteká pred plameňmi, tiež ju zachránil. Keď les zhorel do tla všetky zvieratá sa rozprávali, kde budú bývať. Keď sa zrazu s lesa vynoril pes s mačkou na chrbte, a sokol s myšou v pazúroch. Všetci boli prekvapení ako sa zmenilo ich správanie. „Takto sa nikdy predtým nesprávali!“ šepkali si lane. „To je naozaj čudné!“ súhlasil aj pán drozd. Odvtedy si pes, mačka, myš a sokol uvedomili, ako sa predtým správali. Od toho dňa si pomáhali a stali sa najlepšimi priateľmi.

Ponaučenie: Aj z tých najväčších nepriateľov sa môžu stať kamaráti na celý život.

Luhová Simona 6.A

Sliepky a Húsenica

Bol raz dvor a na ňom žili sliepky a kohút. Spoločne si nažívali. Obvykle im potravu dával gazda, ktorý im sypal zrna a zelenú trávu.

Jeden deň si na dvore všimli dve sliepky húsenicu. Ostatné sliepky tú húsenicu ignorovali a radšej sa zaujímali o zrna. Vtedy nastal medzi nimi boj. Tie dve sliepky sa hádali o húsenicu. Naťahovali sa o ňu zobákmi ako malé deti. Sliepky si nevšimli, že ich pozoruje kohút. Kohút prišiel k nim a ukradol im húsenicu a zjedol ju.

Jedna sliepka povedala: „Mali sme si ju rozdeliť na polovicu, teraz nemáme nič“. Sliepkam nakoniec bolo dobré aj zrna.

Ponaučenie: Kde sa dvaja bijú, tretí víťazí.

David Madeja, 6.A.

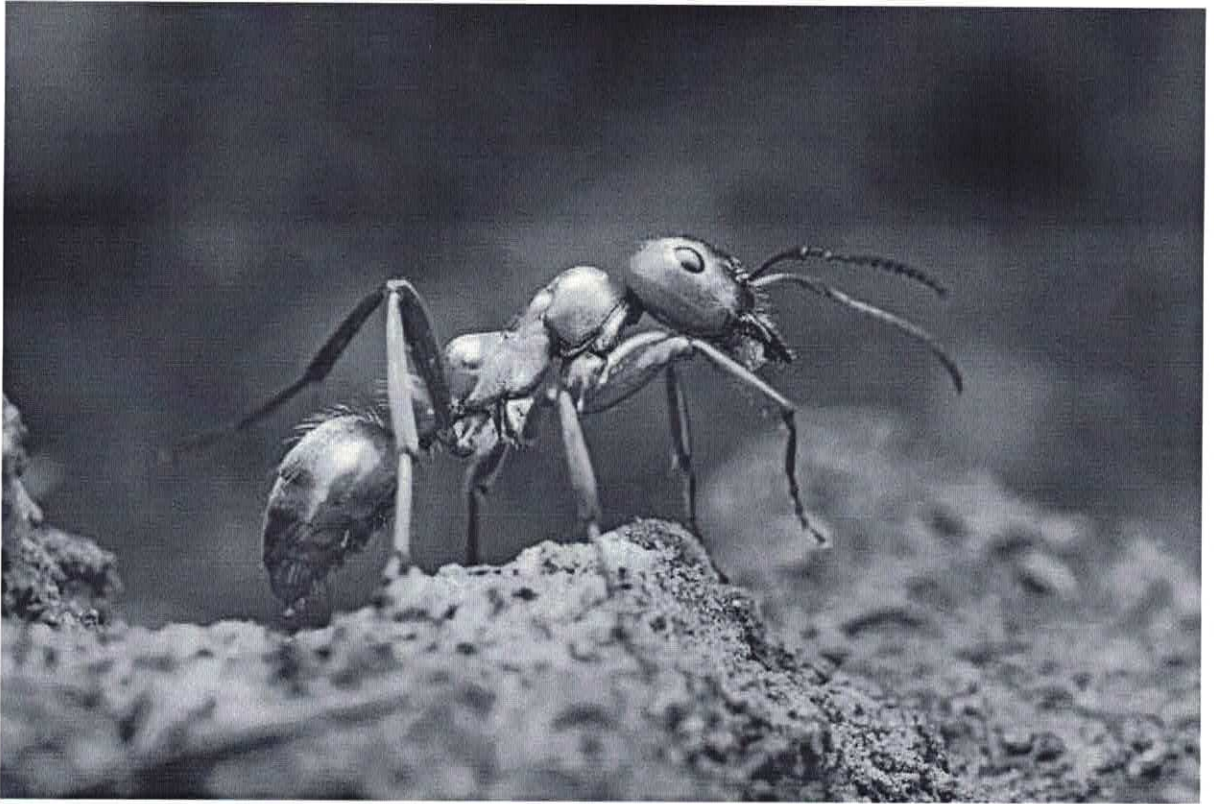
O mravcovi

Bol raz jeden mravec a bol sám. Nemal jedlo a bol smutni. Všetci sa mu smiali, že je sám a nemal kamošov. Bol v strese lebo bol fakt smutni a chudobnz a hladnz a jedneho dna si povedal že sa prejde tak sa prešiel do lesika sa napapat tak sa najedol z hub a boli tam yas jeho nepriatelja zas sa mu smiali tak išiel preč napil sa lebo zomieral od smadu a išiel pod list lebo nemal dom plakal pod listom 1h tak jedneho dna ked sa krasne vyspal išiel skusit los a čo sa nestalo vyhral 50m mravček plakal od radosti ked vydel tie peniaze a hned sa išiel najest dobre hodraheho jedla a napil sa nakupil nakupya 3000€ a kupil si velky dom v elanabytku a a mal dobrych konečne kamošov nie tych zlych aj ked sa akož robil že nema peniaze aj tak ho stale radi bol šťastni že mal konečne normalni život a pobil sa velakrat a kupil si lamborghini za 850tisic€ a bol šťastny mal konečne manželku deti a žil si šťastne až do jeho smrti zazvonil zvonec a rozpravky bol koniec

Ponaučenie: nemysli si že ti bude furt zle

Frantisek Meszaros

Ponaučenie: nemysli si že ti bude furt

Ryba a žaba

Raz sa žaba a ryba stretli. „A ty čo tu robíš?“ spýtala sa šokovaná žaba.

„Len tu plávam a hľadám nových kamošov, chcela by si byť moja kamarátka?“ spýtala sa ryba.

„Ja a s tebou kamarátka? Tak to určite, radšej sa budem kamarátiť s vlkom!“ Povedala žaba a ušla rýchlo do lesa, kde sa následne ryba stratila.

Ryba začala plakať, ale potom si uvedomila, že v lese je medveď Jaro, ktorý by ju ľahko zjedol. Ryba sa rozbehla proti prúdu vody a išla okolo lesa.

A hľa, tam žaba uteká pred medveďom Jarom. Ryba rýchlo chytila žabu a hodila ju do vody. Medveď sa však rozčúlil a bežal za nimi, schňapol ich a zanesol domov a tam ich priviazal ku stoličke.

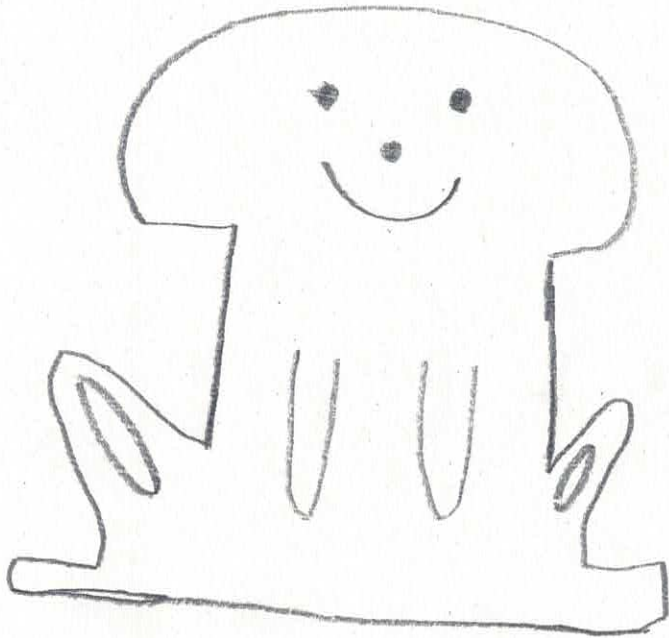
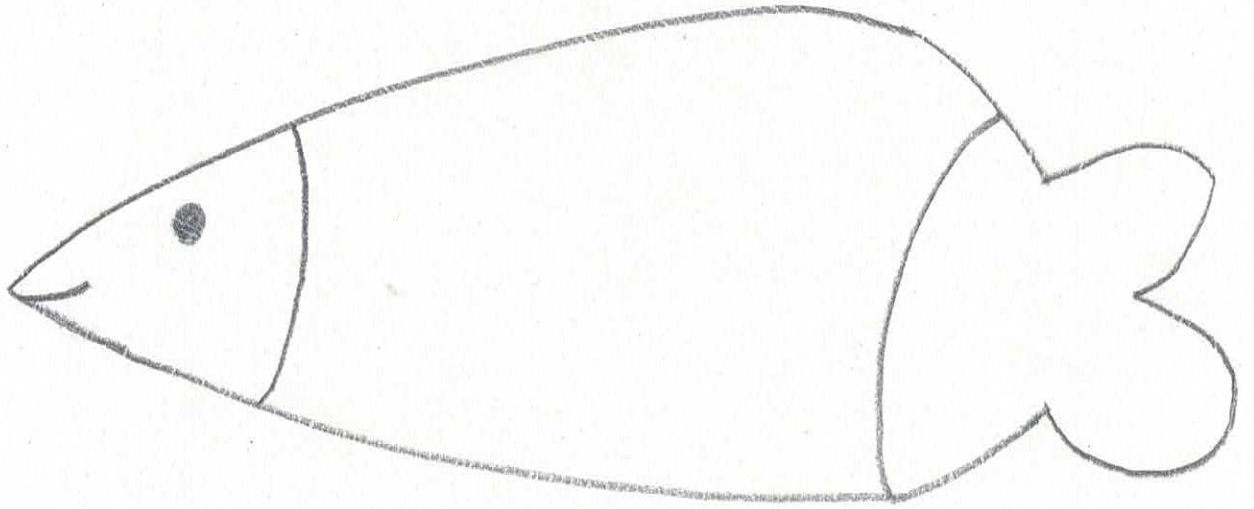
Obidve sa báli, ale vedeli, že sa odtiaľ dostanú preč a vedeli aj ako na to.

Ryba povedala: „Ak nás chceš zjesť tak aspoň chutne, dones čerstvú trávu a vodu a kôru zo stromov!“ medveďovi sa to zapáčilo a odbehol do lesa pre veci.

Zatiaľ sa ryba a žaba rozviazali a ušli domov. Nakoniec si povedali, že budú kamošky do konca svojich životov.

PRIATELIA SME AJ KEĎ SI TO NEMYSLÍME

María Rebra

Larva a motýl'

Larva bola na tráve a rozmýšľala. Motýľ si k nej prisadol a povedal: „Ahoj!“ Larva sa bez slov otočila a usmiala sa. Motýľ ďalej pokračoval: „Ako sa voláš?“ Larva sa hanblivo usmiala a začala rozprávať: „Ja som Laura a ty?“ „Ja sa volám John,“ odpovedal motýľ. „Zaujímavé meno,“ odvetila Laura. Keď sa John a Laura zoznámili, začali sa zabávať. Začali tancovať a spievať. Užili si spolu skvelý čas. Ale keď došantili, John povedal: „Musím odísť!“ Laura začala plakať. John nechápal prečo, ved' povedal, že sa vráti. Motýľ v nechápavosti odišiel. Laura sa chcela pomstiť a urobila si z neho srandu. Všetkým povedala jeho najväčšie a najvtipnejšie tajomstvo. Povedala: „Keď sa John veľmi teší, tak sa pocikáva!“ Všetky zvieratá sa začali smiať. John sa naštvál a už nikdy s Laurou neprehovoril.

Ponaučenie: Chamtivosť sa nevypláca.

Laura Rybárová 6.A

DOBRODRUŽNÍ KAMARÁTI

Bol raz jeden slnečný deň a dvaja kamaráti sa hrali na záhrade. Psík Dunčo a mačka Micka, čo je to nezvyčajné, ale kamarátstvo nemá hranice. Zažili spolu veľmi veľa zážitkov a dobrodružstiev.

Začneme napríklad tu: Bol raz jeden krásny deň a psík Dunčo a mačka Micka sa rozhodli ísť na výlet. Ten výlet bol nezvyčajný, ale čo sa dá čakať od psíka a mačičky... „A sme tu!“ Povedal Dunčo. „Waaau, tu je krásne.“ Povedala prekvapene mačka Micka. „No tak poďme.“ Povedal psík Dunčo. „Myslíš že nás tu pustia?“ Spýtala sa mačka Dunča. „To neviem ale skúsme to“ skríkol Dunčo. „Toto je svet plný trampolín“ skríkla Micka. Tak sa tam nakoniec nejako dostali a skákali až do večera, je to šialené, ale čo už. Ale večer nastalo len peklo! Ako náhle ušli domov cez les, niečo započuli. Keď však zistili, že čo to niečo je, zobrali nohy na plecia a to doslovne! Bol to diviak veľký ako mamut. No našťastie sa im podarilo ujsť. Po tomto výlete si povedali. „Do lesa už nikdy viac“.

Ale ako ste sami práve prečítali vidíte, že všetko zlé je na niečo dobré a na koniec všetko dobre dopadlo.

PONAUCENIE: VŠETKO ZLÉ JE NA NIEČO DOBRÉ!

Komár a medveď

Keď komár lietal v lese po prvýkrát zazrel medveďa. Báľ sa ho, pretože nikdy pred tým nevidel takéto mohutné a veľmi silné zviera. Vo vnútri si vravel: „Uteč niekam ďaleko, inak ťa roztrhá na kusy.“ Komár sa skryľ a nevyšiel, pokiaľ bol medveď na blízku. Na druhý deň sa to zase zopakovalo a komár ostal zase v úkryte a nevyšiel, pokiaľ medveď bol príliš blízko. Ale tento krát sa komárovi začalo zdať niečo čudné. Rozmýšľal o tom, že medveď je pomalý a, že on nevie lietať. Ale keď sa znovu pozrel na medveďa, tak sa jeho myšlienky stratili a on sa znovu báľ a zaliezol naspäť. Na ďalší deň medveď jedol pri strome med, ktorý zobral z úľa a videl komára, že sa naňho každý deň pozeral a pozval ho či nejde jesť s ním. Komár si mysleľ, že ho chce medveď oklamať a chytiť do medu. Nakoniec komár prišiel k medveďovi a povedal: „Ja som sa ťa báľ, ale už viem, že nie každý je taký ako vyzerá.“

Ponaučenie: Nikdy nesúď druhých podľa toho ako vyzerajú.

(Nikolas Starinský 6.A)

O vlkovi a líške

Bol jeden vlk a jedna líška a nemali sa radi. V jeden deň sa stretli a rozhádali sa a rozhodli sa na ďalší týždeň, aby spolu súbojili aby vedeli kto je silnejší. Vlk bol zdatný a vedel ako sa má pripraviť. Líška bola prefíkaná a myslela si, že každého porazí a spoliehala sa iba na svoju prefíkanosť a myslela si o vlkovi že ho porazí a nevedela sa pripraviť na súboj. Keď nastal deň súboja, stretli sa. Líška povedala: „Nemáš ani šancu ma poraziť!“ Vlk povedal: „Len počkaj!“ a začal sa súboj. Líška veľmi podcenila vlka a dala sa na útek. Vlk bol zdatný a vedel ako ju dobehnúť. Líška kričala: „Pomóc, pomóc!“ Vlk povedal: „Nemala si ma podceňovať“. A vlk zvíťazil.

Ponaučenie: skôr ako vyzveme súpera na súboj, mali by sme o súperovi vedieť čo najviac.

Janko Súľovský 6.A

Psíkov „odvážny“ výlet

V jednej obyčajnej dedinke žil psík. Žil si ako v bavlnke, mal úžasnú rodinu, ktorá sa o neho veľmi pekne starala. Okrem granúl jedol aj domáce dobroty.

Raz, v jedno slnečné ráno si psík povedal: „Mám super nápad, pôjdem na výlet!“ A tak sa psík rozhodol, že pôjde na výlet, ale nevedel, že sa stane niečo nečakané. „Asi pôjdem len na taký kratší výlet, vlastne na prechádzku, spoznám aj nových kamarátov,“ povedal si psík. Dôkladne si výlet naplánoval, avšak musel byť v strehu a veľmi nenápadný, aby jeho rodina nezbadala, že sa chystá na veľké dobrodružstvo. „Uf, zvládol som to,“ vzdychol si psík. Pomaly sa prechádza po dedine a zrazu zazrel, ako sa niečo hmýri v kríku. Veľmi sa zľakol. Z kríku vyliezla hrdzavá mačička. Prihovorila sa mu: „Ahoj, kde si sa tu nabral, stratil si sa?“ Smutný psík odpovedal: „Ahoj, máš pravdu, zablúdil som a neviem nájsť cestu domov.“ Mačke prišlo zatúlaného psíka ľúto a ponúkla mu svoju úprimnú pomoc. „Nebuď už taký zarmútený, pomôžem ti a dokonca viem, kde býva tvoja rodina!“ povzbudila ho mačička. Mačička hneď vedela, odkiaľ psík pochádza, mala preskúmanú celú dedinu a poznala, kde bývajú všetky zvieratká. Psík bol veľmi natešený, keď sa ocitol pred svojim domovom. „Nechceš tu bývať tiež?“ spýtal sa. Mačička odpovedala: „Môj domov je na ulici, mám to tam veľmi rada a tvoj domov je tu, kde to máš určite tiež veľmi rád.“

Psík a mačička sa rozlúčili a sú najlepšími kamarátmi, ktorí sa spolu nielen zabávajú, ale dokážu si aj navzájom pomôcť.

Ponaučenie: Ľudia by si mali navzájom nezištne pomáhať.

Alexandra Tašková 6.A

O slonovi, opici, gepardovi a levovi

Jedného dňa na púšti sa stretla opica s gepardom a rozprávali sa : „ Vieš ten slon zase nám míňa vodu. Ďalšia riekla kvôli nemu vyschla.“ Vraví jej gepard.

Ale to sa dá vyriešiť, keď naprší si pomyslel si gepard. Keby aspoň ten lev niečo robil okrem spania, vylihovania a flákania pomyslela si opica. Tak napadlo opicu že urobia pascu. Gepard bežal za levom a potom za slonom. Povedal im, že napadli domov opíc. Rýchlo bežali, no keď tam prišli, začudovali sa nikde nikto nebol gepard povedal: „ Asi niekam ušli.“ vraví gepard. Išli kúsok ďalej, no vtom sa opica pošmykla a spadla na geparda aj s tou pascou zasekli sa tam no slon ani lev im nepomohli. Nepomohli im preto lebo im došlo že asi to bola pasca na nich. Tak sa opica a gepard ponaučili že nemôžu sa sťažovať na druhých lebo sa im to môže vrátiť. A tak sa už nikdy opica a tiger nestážovali.

Ponaučenie: kto druhému jamu kope sám do nej spadne

Michal Turjak 6.A

Škrečok, potkan a myš

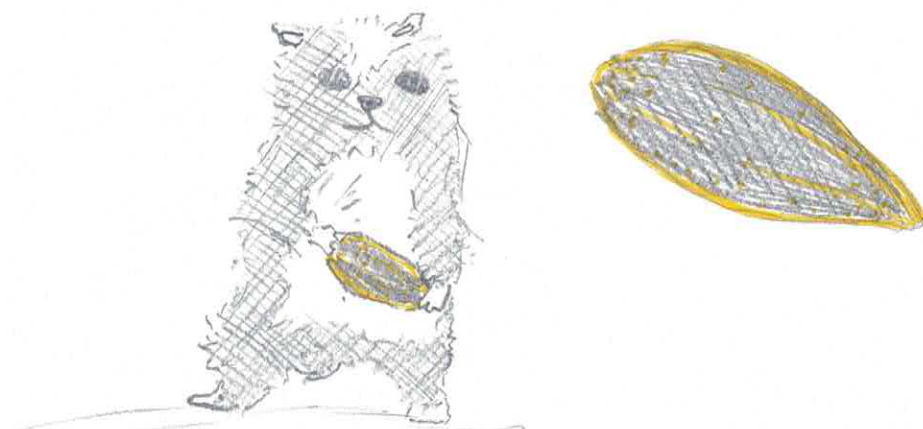
Jedného krásneho dňa, škrečok, myš a potkan idú po poli. Škrečok, myš a potkan začínajú byť hladný a hľadajú niečo pod zub, ale potom zbadal škrečok slnečnicové semenom, škrečok poskakoval od radosti a povedal: „Juhu, Mám semeno!”

Závidiaca myš a potkan odvetili: „Nie, ja som ho zbadal prvý, semeno je moje!” Myš sa rozčúlila a začala sa hádať s potkanom o tom, že kto je silnejší a po hádke sa začali biť, škrečok zakričal: „Prestaňte!”

Potkan a myš sa rozosmiali a znova sa bili a keď nedávali pozor na semeno ale na bitku, vtedy si škrečok uvedomil, že nemá dobrých kamarátov, ktorý sú len lakomý a súťaživý, tak si semeno zobral a utekal a utekal, utekal za hory, za doly, za rieky, za mestá a pri veľkom meste na farmu, kde sa preplazil, preliezol a skočil si do jeho nory. A tam si svoje semienko a v klude a v pokoji konečne zjedol.

Ponaučenie: Najsilnejší vždy nevyhráva.

Jakub Veverka 6.A

MACKO LACKO A LÍŠKA

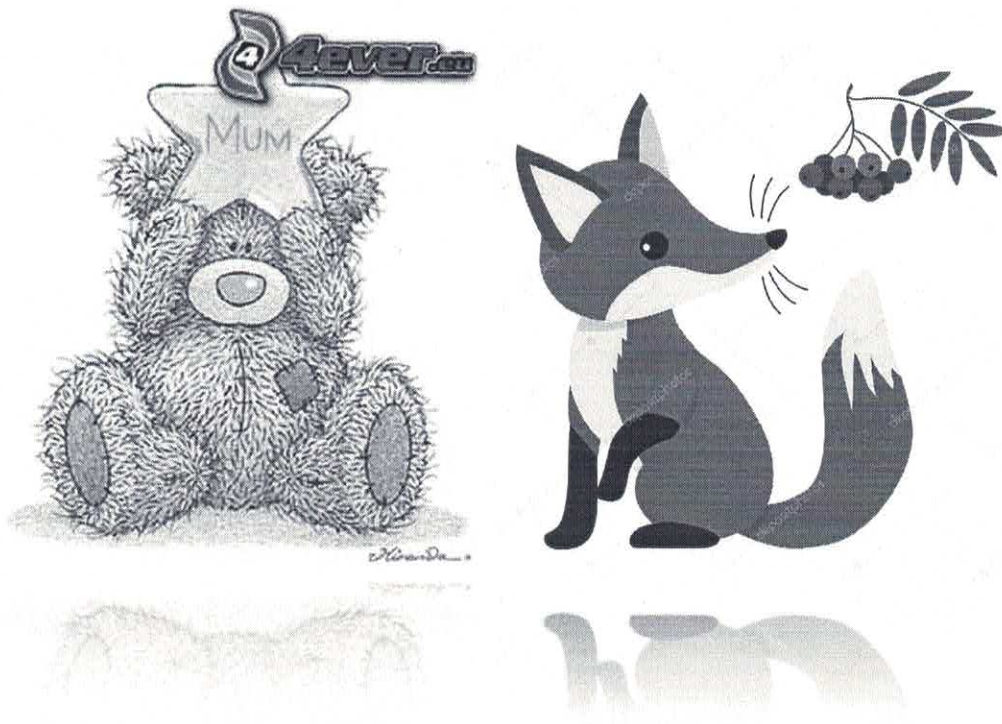
Každý deň si macko Lacko skryl jedlo do brloha. Jedného dňa sa macko Lacko chystal na zábavu hlboko v lese. Nenásytná líška sledovala macka a keď odišiel, líška využila príležitosť a vliezla do brloha.

Najedla sa do sýta a keď macko vliezol do brloha, skoro onemel. Všetko jeho jedlo, ktoré si zásoboval celý rok bolo preč. Macko Lacko začal plakať. Na ďalší deň, keď sa macko Lacko zbieral hľadať jedlo, líška stála pred dverami a veľmi nariekala: „macko, ja som ti zjedla tvoje jedlo, čo si si zbieral celý rok. Môžeš zjesť to moje.“ Macko Lacko je šťastný a líškine jedlo, si odložil do brloha.

Od tej chvíle líška jedlo nikomu nekradne a macko Lacko ponúka zvieratká v lese svojim jedlom. Macko Lacko a líška sú od tých dôb nerozlučný priatelia.

PONAUCENIE: Neber niekomu to čo nie je tvoje!

Kristína Zikešová 6.A

KONIEC